

på sag på sag, rapporter smækfyldt med fejl f.eks. om dåser, der ikke kan brænde. Og den evaluering, som instituttets bestyrelse selv bad om var ekstern og uafhængig, kom så med en rapport, som sagde, at de første tre rapporter nærmest var debatindlæg, og i flere af de øvrige rapporter fra instituttet var der væsentlige fejl og mangler.

Ja, man skrev sågar, at panelet ikke føler sig tryk ved konklusionen i to af rapporterne, og det er dybt bekymrende at høre, at det er den ene af de rapporter, som regeringen tilsyneladende har anvendt. Så bliver man da først bekymret for, hvad for en miljøpolitik, regeringen fører.

Men kort sagt: Evalueringen viste, at arbejdet langt fra er videnskabeligt, og rapporterne er præget af tvivlsomme konklusioner. Men har regeringen så fulgt sin egen politik om mest miljø for pengene og noget for noget, om konsekvens? Nej, tværtimod, efter kun et halvt års virke fik instituttet forøget sin bevilling med 50 pct. efter statsministerens personlige indgriben. Magen til slaphed over, at de dårlige evalueringer ingen konsekvens får, kan man jo kun begræde.

Til forskel herfra, kan man sige, så har DMU lige fået en fantastisk positiv evaluering, og hvad er konsekvensen? Ja, der bliver færre penge, faktisk så meget færre penge, at de internationale eksperter, der har evalueret DMU, klart siger, at de er bekymrede over besparelserne og for, om den faglige kvalitet og det faglige niveau kan opretholdes.

Kl. 16.10

Så er farcen fortsat her den sidste uges tid. Der har været et rent gennemtræk af videnskabeligt udpegede bestyrelsesmedlemmer. I januar forlod Poul Harremoës fra DTU bestyrelsen i protest, og nu har de sidste tre bestyrelsesmedlemmer udpeget af forskningsrådene også forladt instituttet i protest. Og forskningsrådene er tilsyneladende betænkelig ved at indstille nye medlemmer.

Man kan kun undre sig over, at regeringen ikke synes, det her er værd at tænke lidt nøjere over. Jeg må sige, at vi desværre er blevet bekræftet i vores værste formodninger. Det her er ikke et forskningsinstitut. Det er et politisk institut, et debatinstitut, hvor regeringen under dække af et opgør med smagsdommere har indsat sin egen politiske kommissær, der skal støtte regeringens synspunkter.

Det er sørgeligt, at regeringen ikke selv kan se farcen. Fakta er jo, at vi er i en situation, hvor

folk nu fremover trækker på smilebåndet, når der kommer en rapport fra Lomborginstituttet, for der er jo ikke nogen, der ved, om den er fyldt med fejl. Men det kan kun skyldes en ting, at det ingen konsekvenser får, nemlig at det her er statsministerens eget personlige prestigeprojekt. Statsministeren har jo tidligere kaldt Bjørn Lomborg for fagligt helt i top. Det var inden Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed kom med deres afgørelse. Statsministeren har også kaldt de første otte rapporter for sobre. Det var dog også, inden en sønderlemmende evaluering kom for ikke så længe siden.

Som hr. Jørn Jespersen tidligere har sagt, vil jeg erklære mig enig i, at det er sørgeligt for miljødebatten, at miljøøkonomien får en sådan behandling. Vi vil gerne træffe miljøpolitiske beslutninger ud fra et velbelyst grundlag. Vi vil gerne være med til at diskutere, hvordan man kan anvende miljøøkonomi bredere i fremtiden. Vi vil også gerne have en sober debat om begrænsningerne i miljøøkonomi. Det synes vi nemlig også, vi mangler. Men det har vi ikke fået. Vi har fået et debatinstitut, der producerer læserbreve, og det eneste, instituttet reelt har leveret indtil nu, er intet miljø for pengene.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Det var jo ikke meget, der kom frem fra fru Pernille Blach Hansen. Jeg sad og tænkte på, hvis det havde været fjernsynsprogrammet »Det svageste led«, var fru Pernille Blach Hansen blevet sendt hjem, for der var fejl i alt det, fru Pernille Blach Hansen sagde.

Men der er en mulighed for at hente noget hjem igen, så jeg vil godt spørge fru Pernille Blach Hansen, hvad fru Pernille Blach Hansen mener om forskning. Kunne vi ikke få en forklaring? Nu kunne hr. Keld Albrechtsen ikke forklare, hvad hr. Keld Albrechtsen mener med den forespørgsel, han selv har stillet, så kunne fru Pernille Blach Hansen lige uddybe og måske hjælpe hr. Keld Albrechtsen lidt med at forklare, hvad forskning er?

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil godt spørge fru Pernille Blach Hansen, om det er korrekt, som hr. Jørn Jespersen var oppe at sige tidligere, at fra før midten af 1990'erne var det den tidligere regerings politik, at man bare brugte løs af pengene, uden man egentlig vidste, hvad de gik til. Det var sådan,